

عنوان مقاله:

طراحی مرکز هنرهای نمایشی کرمانشاه با رویکرد تعامل بین زمان و مکان

محل انتشار:

کنفرانس ملی مهندسی معماری، عمران و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد صالح بابائیان - موسسه ی آموزش عالی گنجینه ی هنر

سحر کریمیان - موسسه ی آموزش عالی گنجینه ی هنر

خلاصه مقاله:

ویژگی مکان ضرورت هنر معماری معتبر است. تجربه کردن هستی به مثابه هستی معنادار را در واقع می توان نیاز اساسی انسان تلقی کرد و هستی معنادار مستلزم مکانی معنادار است. بنابراین معماری به انسان کمک می کرده که خود را باروحیه مکان یکی بداند و به او حسی از تعلق و ایمنی می داده است. در واقع احساس تعلق و دلبستگی به مکان سطح بالاتری از حس مکان است که در هر موقعیت و فضا به منظور بهره مندی و تداوم حضور انسان در مکان نقش تعیین کننده ای می یابد. این حس به گونه ای به پیوند خود با مکان منجر می شود که، انسان خود را جزئی از مکان می داند و بر اساس تجربه های خود از نشانه ها، معانی، عملکردها، شخصیت ها و نقشی برای مکان در ذهن خود متصور می سازد. این نقش نزد او منحصر به فرد و متفاوت می باشد و در نتیجه مکان برای او مهم و قابل احترام می باشد. این مقاله بر مبنای پروژه ای که هدف آن طراحی مرکز هنرهای نمایشی کرمانشاه با رویکرد تعامل بین زمان و مکان، مفهوم خاطره جمعی و هویت اجتماعی افراد است، می خواهد به ارائه فضایی بپردازد که ویژگیهای اجرای یک نمایش ایرانی را داشته باشد

کلمات کلیدی:

طراحی، هنرهای نمایشی، مراسم های نمایش های آئینی، مکان و زمان، خلق خاطره ها، کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/411368>

